

blev hævdet, at det kunde det ikke; det maatte, før det dannedes, være bundet til at fremsætte Forslag om Øernes Salg. Fra anden Side blev det fastholdt, at Ministeriet maatte have Adgang til at foretage en Undersøgelse af dette Forhold, og derefter komme med Indstilling til Rigsdagen til Sagens Afgørelse. Det er blevet sagt og understreget, at denne Undersøgelse efter Venstres Opfattelse skulde være en rent formel Undersøgelse. Hvad Venstre i den Henseende forlangte, fremgaar af den Henvendelse, som blev afgivet i Delegationens sidste Møde, og som derom siger: „Venstre ønsker, at det vestindiske Salgsspørgsmaal undersøges og overvejes af det nye Ministerium, og at Resultatet af denne Undersøgelse og Overvejelse forelægges for Rigsdagen forinden dennes Afgørelse af Salget“. Det er Venstres Standpunkt dertil. Naar man stærkt har fremhævet, at det skulde være en rent formel Undersøgelse, ved jeg ikke, hvor man har dette fra, medmindre det skal være fra en Sætning, man har fundet i et Blad. I Møderne er det ikke sagt af nogen, at det skulde være en rent formel Undersøgelse. Jeg antager, det er en Udtalelse af mig, man sigter til, og jeg skal gerne sige, hvad jeg i den Henseende har sagt. Jeg har sagt, at naar det fra Regeringspartiernes Side blev hævdet: Det gaar ikke an, at man gaar ind i dette Ministerium, uden at Salgsspørgsmaalet paa Forhaand er klareret, for saa risikerer man, at Ministeriet i Løbet af 8—14 Dage bliver uenigt om dette Spørgsmaal og løber fra hinanden, og saa vilde det have været et meget uheldigt Forsøg; man havde gjort paa en Samling, thi saa var Forskellen mellem denne Fordring og den, at man skulde have Lov til at undersøge Sagen, inden man tog Standpunkt, mere af formel end af reel Natur, og det, erkender jeg, er min Opfattelse, og den tror jeg, deles af de fleste. Dersom en saadan Undersøgelse var blevet sat i Gang, vilde Resultatet — under Forudsætning af, at der ikke kom noget nyt frem, som man ikke kender, og Ministeriet har jo sagt, at det har ikke mere at meddele om Salgsforhandlingerne end det, vi har faaet at vide — være blevet, at vi havde faaet en Indstilling om Øernes Salg; det føler jeg mig overbevist om, og det kan ikke godt være andet, naar vi ved, hvordan Stillingen til Øernes Salg er i de to Ting. Det er blevet sagt i Folketinget, at Meningerne herom er saa delte, at der er Salgstilhængere og Salgsmodstandere i alle Partier, og det vil jeg tro er rigtigt, naar man

tager Partierne i Folketinget og Landstinget sammen. Det er muligt, at det ikke vilde give sig Udslag i alle Partierne, thi selv om den gamle Hørupske Betragtning, at i Politik har man at opgive alle mulige Overbevisninger og følge sit Parti, ikke anerkendes, saa har den alligevel nogen Betydning. Navnlig et enkelt af Rigsdagens Partier, vil jeg tro, vil følges ad helt, selv om der skulde være noget delte Meninger om Sagen, men for øvrigt gælder den Sætning, at der er delte Meninger om denne Sag, ikke for Landstingets Venstres Vedkommende, thi jeg tror at turde sige, at naar Forholdene ellers er til at sælge, naar de fornødne Oplysninger foreligger, og vi er kommet til det Resultat, at Tiden er der, saa vil vi alle være enige om, at det bedste for Landet og Øerne vil være, at de overgaar til de amerikanske Fristater. Men naar Stillingen altsaa er den, at der er et betydeligt Flertal i begge Ting for at overdrage disse Øer til Amerika, kan jeg ikke være i Tvivl om, at et Ministerium, udpeget af Partierne i begge Ting, ogsaa vilde komme til det Resultat, at Øerne burde sælges. Jeg vil ikke mene, at alle Ministeriets Medlemmer vilde være lige begejstrede for den Tanke. Det kan man ikke vente. Der er jo delte Meninger, og man kan heller ikke forlange hverken af et saadant Samlingsministerium eller af en anden politisk Forsamling, at alle ubetinget skal være enige. Men jeg tror, at selv de, der er Modstandere af at sælge, vilde, naar denne Undersøgelse havde fundet Sted, være kommet til det Resultat, at der ikke var andet at gøre end at sælge. Saadan ligger Sagen. Det er muligt, at ikke alle 6 Delegations-Medlemmer af de to Partier, som her er enige om at stille den foreslaaede Dagsorden, tillægger en saadan Undersøgelse lige megen Vægt. Jeg kan tænke mig, at der er nogle, som strengt taget ikke behøver noget videre, men har deres Mening færdig, men jeg ved andre, der vil have Lejlighed og Tid til at overveje det nærmere, og derfor maatte denne Fordring fastholdes, og jeg kan ikke se, at der kan gøres nogen berettiget Indvending derimod.

Imidlertid, det endte med, at Sagen strandede paa disse 2 Fordringer, og Ministeriet, som jo maatte vide, hvad Følgen deraf vilde blive, har altsaa foretrukket det, som nu kommer til at foreligge, fremfor et Samlingsministerium paa det Grundlag, hvorpaa det kunde have været dannet. Saa skal jeg sige om den foreslaaede